

talsvalg, og dette bestemmes i selve Grundloven, men derefter siger Grundloven, at de andre Spørgsmaal skulle henvises til Valgloven. Herved er det altsaa sagt, at man i Valgloven kan fastsætte, hvad man finder rettest, forsaavidt det ikke strider imod, hvad der er bestemt i Grundloven. „Valgloven fastsætter det Nærmere angaaende Valgene“, dette er en meget betegnende Sætning i den samme Paragraph, og det er netop spøjet til § 40, som et Supplement eller nærmere Tillæg til Forstaelsen af det første Punktum. Det ærede Medlem, som jeg har nævnt, den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds, sagde endvidere, at det ogsaa kunde være betænkeligt at fastslaae en Valgmaade for Valgmændsvalgene, som ikke kunde bruges overalt, hvor Valgmændsvalg finde Sted; og at der var flere Steder, hvor en saadan ikke kunde bruges, og han lagde Eftertryk paa Ordene „ikke kunde bruges“. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at de kunne bruges overalt, hvor Valgmænd vælges, ligesaa fuldt paa det ene som paa det andet Sted. Naar jeg ikke vil have bestemt, at Forholdstalsvalgmaaden skal bruges paa Steder, hvor der af en samlet Valgcorporation kun vælges eet Medlem, er det, fordi den anden Valgmaade i dette Tilfælde fører til det selvsamme Resultat, men der er i og for sig ikke det Mindste iveien for, at en saadan Valgmand ogsaa kan vælges efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Reglen er jo den, at man dividerer Antallet af Vælgerne med Antallet af dem, der skulle vælges; naar man altsaa dividerer 100 med 1, faaer man 100, 100 er saaledes Quotienten, og naar Den, der skal vælges, faaer alle 100 Stemmer, er han valgt ved den første Prøve. Saa staaer der dernæst i den følgende Bestemmelse, at, forsaavidt Ingen faaer det hele Antal, skal det undersøges, hvem der derefter har faaet det største Antal Stemmer, og Denne er da valgt, naar han kun har over Halvdelen af Stemmerne. Men dette er accurat det Samme som, hvad der skeer ved den almindelige Valgmaade. Saa snart En skal vælges, og han faaer over

Halvdelen af de afgivne Stemmer, og Ingen faaer flere, er han nemlig valgt. Det kan altsaa ikke siges, at Forholdstalsvalgmaaden ikke kan bruges, hvor der kun skal vælges Een, den kan ligesaagodt bruges i det ene Tilfælde som i det andet. Naar den ikke indføres ved alle Valg, er det, fordi den i disse Tilfælde falder sammen med den almindelige Valgmaade. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at en Bestemmelse som den, jeg her har omtalt, strider mod Grundlovens And. Jeg har saa tidt haft Leilighed til at udtale mig om denne Paaberaabelse af en Lovs And, hvor man ikke kan komme til at finde Anden gjennem Bogstaven; naar Anden ikke derigjennem lader sig paavise, er den en usynlig og luftig Ting, hvorpaa der ikke kan bygges Noget, og der er vist Ingen af de ærede Herrer her, som ikke har haft Leilighed til at bemærke, at, naar Juristerne komme til at tale om Lovens And, kunne de finde mange forskjellige Aander i den selvsamme Lov. Altsaa Lovens And kan der ikke disputeres om. Det ærede Medlem søgte at vise, ved hvilke Betragtninger han var bleven ført til den Anskuelse, at dette skulde være stridende mod Grundlovens And; han sagde, at man ved Valgene vilde have nogle af de mindre Eiendomsbesiddere repræsenterede, nogle af de større og nogle Folk af Kjøbstæderne, men at dersom man indførte Forholdstalsvalgmaaden, vilde Kjøbstæderne ikke faae det Antal ud, som Grundloven tilsigtede, idet den nemlig vil, at disse 3 forskjellige Dele af Befolkningen hver skulle have deres berettigede Indflydelse efter et vist Forhold. Her har den ærede Taler imidlertid ikke lagt Mærke til, at Grundloven ikke opstiller dette som sin And; thi, var dette Tilfældet, havde den gjort Valgene til Klassevalg, og den maatte da have sagt, at de mindre Landeieendomsbesiddere for sig, de større for sig, og Kjøbstæderne for sig vælge hver deres Valgmænd. Der forelaa tidligere før Forslaget til den nuværende Grundlov et Grundlovsforslag — sørgelig Ihukommelse —, som gif ud paa at dele Val-